WODÓR

Wodór molekularny HHO to dwa atomy wodoru plus jeden atom tlenu, zwany inaczej Gazem Browna. Po wtłoczeniu do wody, gaz Browna zmienia jej strukturę molekularną. W cząsteczce wody wodór występuje w formie spolaryzowanej (rys. po lewej). Natomiast woda w formie gazu Browna (rys. po prawej) posiada cząsteczki niespolaryzowane i zyskuje nowe, lecznicze właściwości.

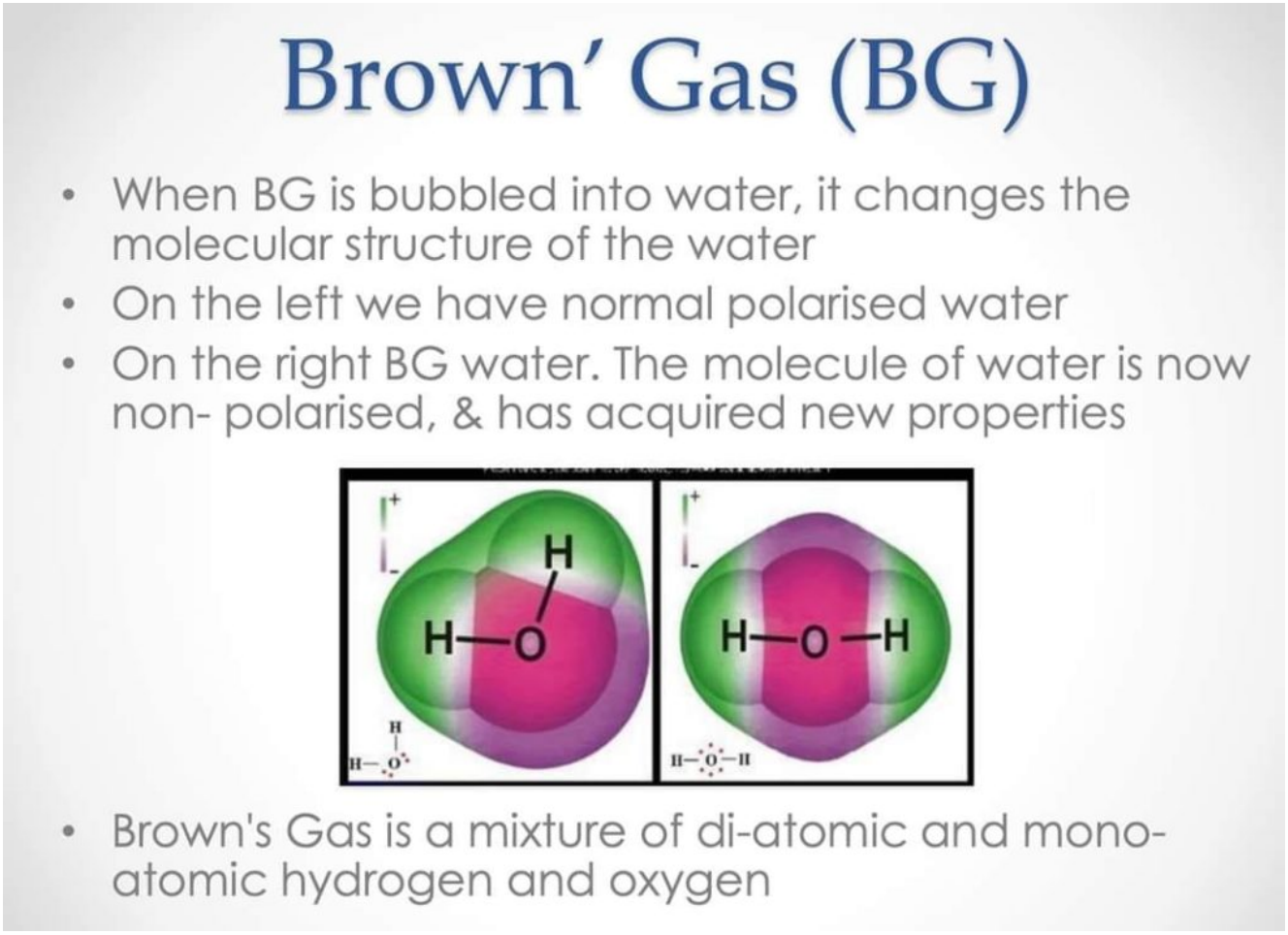

HHO wodór + tlen = Gaz Browna

- Kiedy nasycamy wodę gazem Browna (HHO) zmienia się struktura wody.
- Po lewej stronie zwykła woda (wiązania spolaryzowane)
- Po prawej woda nasycona gazem Browna, nie-spolaryzowana, posiadająca nowe właściwości (terapeutyczne)
- Gaz Browna to mieszanina dwu atomowa wodoru HH i jednoatomowa tlenu O

Chociaż badania są wczesne, ponad 1000 artykułów naukowych sugeruje, że H2 ma potencjał terapeutyczny w ponad 170 różnych modelach chorób ludzi i zwierząt, a właściwie w każdym narządzie ludzkiego ciała.

Wodór cząstkowy HH to tylko dwa atomy wodoru

- Wodór cząsteczkowy (HH) lub wodór dwuatomowy jest bezsmakowym, bezwonnym, łatwopalnym gazem
- H2 zmniejsza stres oksydacyjny i poprawia homeostazę redoks częściowo za pośrednictwem szlaku Nrf2, który reguluje poziomy glutationu, dysmutazy ponadtlenkowej, katalazy itp.
- H2, podobnie jak inne gazowe cząsteczki sygnalizujące (np. NO *, CO, H2S), moduluje transdukcję sygnału, fosforylację białek i ekspresję genów, co zapewnia jego przeciwzapalne, antyalergiczne i antyapoptotyczne działanie ochronne

WODÓR w stanie wolnym występuje tylko w:

– górnych warstwach atmosfery
– gazie ziemnym
– gazach wulkanicznych
– ropie naftowej
– wodzie
– węglowodanach, które przyswajamy
– białkach
– unikalnych podziemnych złożach wód źródlanych znajdujących się w Lourdes we Francji, w Niemczech, w Japonii oraz Meksyku

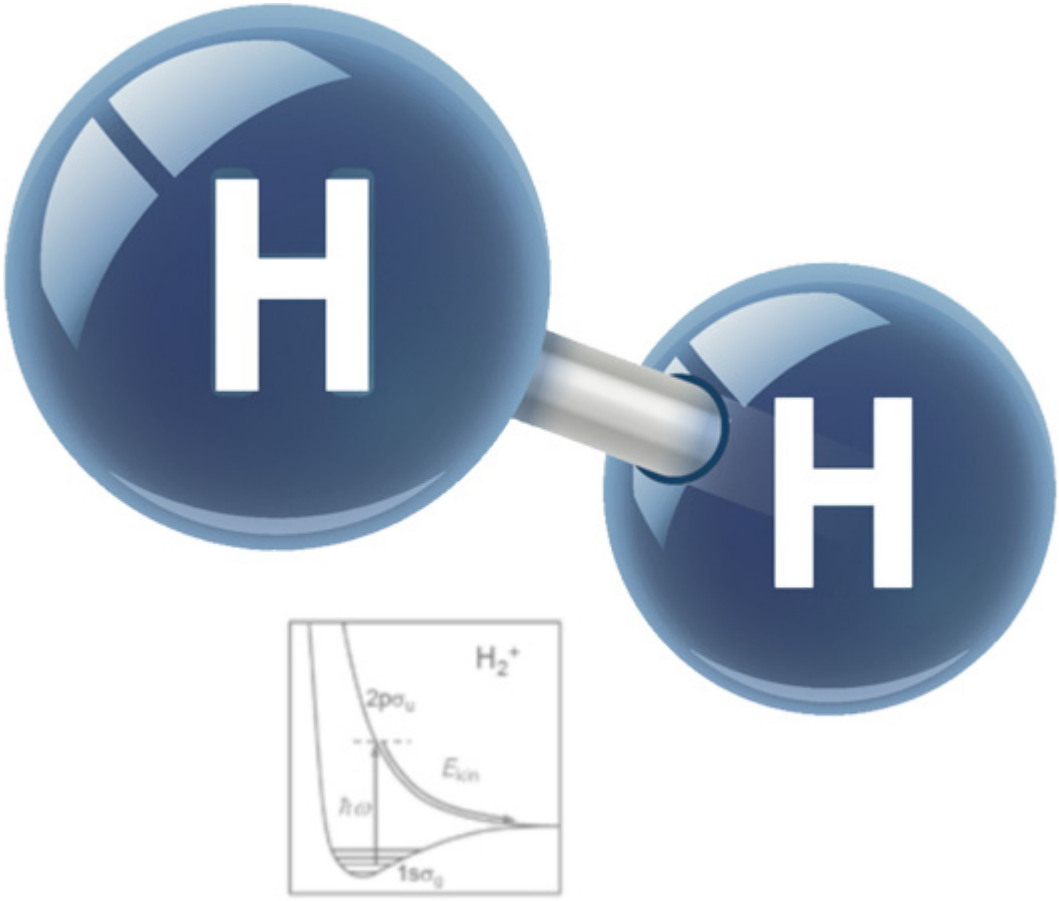

Jak w takim razie działa w naszym organizmie, wodór?

Z wodorem jest zupełnie inaczej. Wodór cząsteczkowy jest pasywny, nie bierze udziału w żadnych reakcjach biochemicznych ustroju. W organizmie nie występują żadne nośniki do jego transportowania i przechowywania. Kiedy oddychamy mieszanką atmosferyczną z domieszką 1 do 3% wodoru, lub wypijamy około litra wody zredukowanej, a przypomnę w tym miejscu, że odpowiada to dawce wodoru przyswajanej przez człowieka w ciągu całodobowego oddychania 1 do 3% mieszanką powietrzno-wodorową, wtedy wodór wnika do naszego ustroju przez pęcherzyki płucne, bądź w przypadku wody zredukowanej, przez ścianki przewodu pokarmowego, a następnie rozpuszcza się, już zupełnie biernie, w osoczu krwi i krwinkach. Przenikalność wodoru do osocza z pęcherzyków płucnych, do których trafi w stężeniu 1 – 3%, jest znikoma w porównaniu z wodorem rozpuszczonym w czystej wodzie, pod ciśnieniem i w odpowiednim procesie technicznym.

Jeśli człowiek wypije około 1 litr wody zredukowanej maksymalnie (wodorowanej), to wprowadzi do ustroju taką ilość wodoru, jaka zostałaby przyswojona podczas całodobowego oddychania 1-3 % mieszanką powietrza z wodorem.